

vulkancic.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Назив оригинала:

Julie Sykes

MERMAID ACADEMY: CORA AND SPARKLE

Text Copyright © Julie Sykes & Linda Chapman, 2023

Illustration Copyright © Lucy Truman, 2023

This translation of Mermaid Academy: Cora and Sparkle is published by arrangement with Nosy Crow ® Limited.

Права за српско издање © 2024 Вулкан издаваштво

ISBN 978-86-10-05208-4

Ова књига штампана је на природном рециклираном папиру од дрвећа које расте у одрживим шумама. Процес производње у потпуности је у складу са свим важећим прописима Министарства животне средине и просторног планирања Републике Србије.

Кора и Искра

Превела Јована Аксентијевић

Написала
Џули Сајкс

Илустровала
Луси Труман

 Вулканчић

Београд, 2024.

„Кора, овамо!“ , махнула јој је Амбер са гола.

Откуцавао је последњи минут утакмице. Кора је угледала три сирене из спаваонице Мирис мора како јуре према њој. Брзо је бацила лопту Искри, свом делфину, а он ју је проследио Амбер.

Амбер је спремно дочекала лопту шутнувши је репом право ка голу. Лопта је пролетела крај раширених шака Миле, голмана супарничке екипе, и упала право у мрежу.

„То!“ , узвикнула је Амбер, задовољно посковивши.

„Три – два за нас! Месечев бисер је победио!“

Џули Сајкс

Весело се преврћући, Амберине цимерке, Ајла, Маја и Кора су бациле петака једна другој, а онда се додирнуле реповима са својим делфинима, Муњом, Мехурићем, Дугом и Искром.

Кору је преплавио осећај среће. Пре само неколико недеља била је тако уплашена због поласка на Академију сирена. Волела је свој дом и стару школу и није јој се допадала промена, али сада је била заиста срећна што је ту.

Кора и Искра

Сматрала је да је сјајно што има свог делфина и, што је више упознавала своје нове другарице, Амбер, Мају и Ајлу, све више су јој се допадале. Једино је још жалила што њена сестра близнакиња, Изобел, није са њом у спаваоници.

Кора је бацила поглед на Изобел и њене цимерке из спаваонице Мирис мора. Угледавши разочарани поглед на лицу своје сестре, Корина радост је брзо избледела. Било је тако необично што нису у истом тиму. „Сјајна игра, Изи!“, допливала је до ње.

„И твоја, такође. Била је ово добра утакмица“, одговорила је Изобел.

„Твоја два гола су била изванредна!“

Изобел се насмешила. „Хвала, Кори.“

„Можда можемо да измешамо тимове следећи пут“, предложила је Кора пуна наде. „По два играча из сваке спаваонице у једном тиму.“

Изобел ју је погледала као да је предложила да

Цули Сајкс

мазе ајкуле. „Зашто бисмо то радиле? Много је забавније да играмо овако. Јесте ли за реванш ускоро?“, упитала је док су им се приближавале остале сирене из Месечевог бисера.

„Дефинитивно!“, рекла је Ајла.

„Ако сте спремне поново да изгубите“, задиркивала их је Амбер.

„Тако ми пераја! Следећи пут је ред на вас да изгубите!“, одговорила је Изобел нацеривши се.

Њихово весело комешање прекинуо је звук шкољке из даљине, подсећајући их да почиње поподневна настава. „Данас имамо сиренску историју са госпођом Самфир. Боље би нам било да не каснимо.“

„А ми имамо час океана са госпођицом Алгом“, додала је Изобел. „Видимо се касније!“

„Гао, Изи!“, довикнула је Кора, али њена сестра близнакиња је већ одјурила даље. Кора је уздахнула. Помислила је како она сестри не не-

Кора и Искра

достаје колико и она њој.

Пре доласка на академију све су радиле заједно.

„Шта није у реду, Кора?“ , питала је Искра, додаткнвши је њушком.

Кора се насмешила свом лепом светлоплавом делфину. Била је тако срећна што је Искра прихватила да буде њен делфин на почетку школске године. Искра је увек разумела како се Кора осећа и била је сјајан слушалац.

„Изи“, почела је Кора. „Биле смо најбоље другарице, али она сада проводи већину свог времена са својим новим другарицама и недостаје ми.“

„Виђаћеш је чешће за време распуста“, тешила ју је Искра. „И ја волим своје две сестре и брата, али једва да их виђам овде у школи. Они имају своје друштво, а ја своје. Ипак, и даље се сјајно забављамо када дођемо кући и будемо са мамом, татом, теткама и рођацима!“

Џули Сајкс

„Ммм“, промрмљала је Кора замишљајући како ли је живахан Искрин дом. „Претпостављам да је ово другачије јер смо Изи и ја близнакиње и немамо никог другог.“

Искра ју је помазила њушком. „Само зато што Изи проводи више времена са својим цимеркама, не значи да те мање воли. Можда има нове другарице, али и даље има само једну сестру близнакињу.“

„Хвала, Искра“, рекла је Кора пољубивши је у врх њушке. „Увек знаш шта треба да кажеш. Тако ми је драго што си мој делфин. Надам се да ћемо се ускоро повезати.“

Кора и Искра

„И ја исто!“, одговорила је Искра.

Када се делфин и ученица повежу, њихова пераја на репу добију исту боју. Ајла и њен делфин, Мехурић, већ су се повезали и сада обоје имају љубичасто-жута репна пераја.

Ајла је такође већ открила своје магичне моћи – могла је да управља морским мехурићима и да их спаја како год би пожелела. Свака сирена и сиренац имали су своју врсту магије. Кора је једва чекала да открије шта је њена моћ.

„Хајдемо до осталих“, предложила је Искра, хитајући ка Маји, Ајли и Амбер, које су ишле ка школи. „Морамо се убрзати. Ухвати се за мој реп, Кора!“

Кора се ухватила за Искрина пераја и осетила налет магичне енергије. Укрстиле су репове и већ следећег тренутка јуриле кроз воду невероватном брзином.

Корина густа плава коса вијорила се иза њених

Цули Сајкс

леђа и она се смејала док су јуришале, успут пролазећи поред јата плавих и жутих риба. Неко време су ишле крај њих док јато није отпливало даље.

Срећа и узбуђење су јој преплавили цело тело. Упркос томе што није могла да проводи више времена са Изобел, Кора је и даље обожавала живот у Академији сирена!

ДРУГО ПОГЛАВЉЕ

Академија сирена била је саграђена од корала дугиних боја, на магичном месту где су се укрштале воде четири велика океана. Зграда се уздизала око кружног дворишта у чијем центру је био Певачки круг. Прозори нису имали стакла, већ су били отворени, па су пропуштали морска створења да неометано пливају околу.

У приземљу је била велика трпезарија, кабинет за уметност и музички студио, као и Велика пећина где су се ученици окупљали. Ту је такође била канцеларија директорке др Океане. На првом и другом спрату биле су учионице и зборни-

Џули Сајкс

ца, а на последњим спратовима налазиле су се спаваонице за све разреде.

Кора и њене другарице су допливале до учионице на првом спрату, замало се не сударивши са Наполеоном, рибом која је управо излазила напоље. Сиренци из спаваонице Плаво море и сирене из Лила звезде су већ седели на својим местима, на дрвеним клупама, чекајући да час почне.

„Ух, то је било близу!“, шапнула је Маја Кори, док су седале на своја места, а госпођа Самфир улазила у учионицу.

„Кхм!“, накашљала се наставница, значајно гледајући у Амбер, која је и даље била нагнута кроз прозор и ћаскала са Муњом. „Мислиш ли да нам се придружиш, Амбер, или би радије да добијеш казнени поен?“

Амбер се нацерила, нимало се не уплашивши наставничиног озбиљног тона у гласу. „Извините, наставнице. Сешћу на своје место.“

Џули Сајкс

Потом је допливала и села до Маје и Ајле.

Маја је нервозно погледала Кору. Амбер се никада није потресала када би била опоменута, али је Кора знала да је то узнемирило Мају, која није волела да упада у невоље. Ученици су добијали наградне морске звезде, али сваки казнени поен одузимао је једну морску звезду целој спаваоници.

Наставница је била висока, елегантна сирена. Њена црвено-љубичаста коса била је покупљена у уредну пунђу и причвршћена двома укосницама. „Данашња лекција је о сиренским племенима. Извадите своје папирне свитке и пера како бисте писали белешке. За две недеље ћемо имати тест.“

„Јупи! Ја волим тестове!“, прошапутала је Маја.

„Стварно си понекад чудна“, одговорила је Амбер шапатом.

Кора се насмејала, сложивши се са Амбер. Једини тестови које је она волела били су музички. Додирнула је малу сребрну флауту коју је увек

Кора и Искра

носила са собом у својој торбици од алги.

„У реду, колико сиренских племена знате да набројите?“, питала је наставница.

Ученици су дизали руке да се јаве да одговоре.

„Сребрнорепи“, „Стрелари“, „Плавоморићи“, „Звездани“, „Галасићи“,... Набрајали су сиренска племена и кланове док их је наставница прозивала. Годинама су сиренска племена живела одвојено, али онда је Звезда Марина увидела да би било много боље ако би племена сарађивала у заштити океана, размењујући своја знања и магију. Основала је Академију сирена како би млади чланови племена учили заједно и припремали се да буду чувари свог света, уједно склапајући пријатељства за цео живот.

„Одлично“, климнула је наставница главом.

„Још неко? Да, Ајла?“

„Малмер“, рекла је Ајла.

Наједном су сви зауставили писање бележака,

Цули Сајкс

а наставница је устукнула. Малмер је био тајни клан и једини који није слао ученике на академију. Њихов дом, Малмерски океан, граничио се са Светлуцавим морем, где је живело Корино племе. Малмер је важио за опасан и нељубазан клан, па су се Кора и њено племе држали подаље од границе са њима. Њен тата је једном прешао ту границу, како би помогао повређеној корњачи и био је изненађен када је видео да је Малмерски океан заправо јалова пустиња пуна увелих корала и са веома мало живих створења.

„Да ли је тачно да Малмери никада не напуштају свој океан?“, питала је Мили из Лила звезде.

„То је сигурно било тачно некада“, одговорила је наставница.

„Међутим, у последње време виђени су и у другим океанима. Ако сретнете неког од њих, саветујем вам да се одмах склоните. Неки од њих могу да контролишу умове и да искористе своју

Кора и Искра

магију да натерају друге сирене и морска створења да учине нешто лоше у њихову корист.“

„Како да знамо да је неко из клана Малмер?“ , питала је Лајла, такође сирена из Лила звезде.

„Препознаћете их по реповима“ , одговорила је наставница. „Они воле да гланцају своје крљушти нафтом и често додају сребрне украсе на реп. Обожавају све што је светлуцаво и драгоцено. Неки чак украшавају репове веома ретким шкољкама са љубичастим туфнама.“

Учионицом су се раширили уздаси. „То је истина?“ , питала је Маја.

Наставница је климнула главом. „Нажалост, јесте. Поред тога, они држе морска створења у кавезима.“

„То је тако окрутно!“ , повикала је Лајла, видно престрављена. Ниједно друго племе никада не би држало морско створење у заточеништву, нити их користило као украс!

Џули Сајкс

Кори је одједном нешто синуло. Неколико недеља раније, првих дана на академији, она и њене другарице су пронашле крдо морских коњица заробљено у пећини. Да ли је то можда било масло клана Малмер?

Наставница је прешла погледом преко учионице. „Сада доста о томе. Молим вас, не брините се за Малмере. Хајде да се концентришемо на племена која заправо сарађују. Знате ли где живи племе Брзорепи?“

Час је настављен, а Кора је уживала учећи о различитим племенима и њиховим домовима. На крају часа, наставница је објавила: „Др Океана је одлучила да ћете сваког петка до краја полугодишта уместо часова, учествовати у разним активностима.“ Пружила им је свитак пергамент са листом клубова. „Окупљања клубова почињу сутра. Молим вас прочитајте опис и до сутра одлучите ком клубу ћете се прикључити.“

